

पाञ्चालिका, स्त्री, (पञ्चाली + स्वार्थे अण् । ततः कन् ततश्चापि अत इत्वच् ।) पञ्चालिका । इति भरतद्विरूपकोशः ॥

पाञ्चशब्दिकं, स्त्री, (पञ्चभिः शब्दैर्निर्वृत्तम् । “तेन निर्वृत्तम् ।” ५ । १ । ७१ । इति ठक् ।)

पञ्चप्रकारवाद्यम् । यथा, स्कान्दे रेवाखण्डे ।

“अङ्गं चर्मजस्रैव तन्त्रजं कांस्यजं तथा ।

कुतुकतश्चेति मुनिभिः कथितं पाञ्चशब्दिकम् ॥”

पाञ्चार्थिकः, पुं, (पञ्चार्थाः सन्त्यत्र । “अत इति-ठनौ ।” ५ । २ । ११५ । इति ठन् ।) पाञ्च-पतः । यथा,—

“पाञ्चार्थिकः पाञ्चपतश्चिद्रूपः स्मृतिर्मात्मतः ॥”

इति त्रिकाण्डशेषः ॥

पाञ्चालं, स्त्री, (पञ्चाल एव । पञ्चाल + स्वार्थे अण् ।) शास्त्रम् । यथा,—

“पिठहूर्नुपयुष्या द्वाद्विचित्रेण पुरज्जनः ।

राष्ट्रं दक्षिणपञ्चालं धाति श्रुतधरात्तितः ॥

इति श्रीभागवते । ४ । पुरज्जनीपाञ्चाले । २५ । ५० ॥

“पञ्चानां विषयाणामन्यतोऽनवगतानां प्रकाश-नायालमिति पञ्चालं शास्त्रम् ॥” इति ।

“प्रवृत्तश्च मित्रश्च शास्त्रं पञ्चालसंज्ञकम् ।”

इति च तट्टीकायां श्रीधरस्वामी ॥

अत्र पञ्चालमिति पाठः किन्तु स्वार्थे णाप्रत्यये पाञ्चालमपि भवति ॥

पाञ्चालः, त्रि, (पञ्चाले तदाख्याया प्रसिद्धे प्रदेशे भवः । “तत्र भवः ।” ४ । ३ । ५३ । इत्यण् ।) पञ्चालदेशोद्भवः ॥

पाञ्चालः, पुं, (पञ्चभिः प्रधानाभिर्नदीभिरलति पर्याप्नोतीति पञ्चालः । ततः स्वार्थे अण् ।) देशविशेषः । स तु ह्रस्वराजनगरम् । अधुना फरकावाह इति ख्यातः ॥ (यथा, महाभारते । १ । १३८ । ३ ।

“पाञ्चालराजं ह्रस्वं गृहीत्वा रणमूढनि ।

पर्याणयत भद्रं वः सा स्थातु परमदक्षिणा ॥”

तद्देशवासिषु पुं भूम्नि ।) यथा,—

“पाञ्चालाश्चेदिमत्स्याश्च शूरसेनाः पटचराः ।”

इत्यादि विराटपर्व ॥

(ब्रह्मदत्तस्य सहचरविशेषः । यथा, हरिवंशे । २३ । २२ ।

“पाञ्चालकल्हरोकाभ्यां तस्य सख्यमभूत्तदा ॥”)

पाञ्चालिका, स्त्री, (पाञ्चाली + स्वार्थे कन् । ततो इत्वच् च ।) वस्त्रदन्तादिकृतपुत्तलिका । तत्पर्यायः । पुत्तिका २ । इत्यमरः ॥ पञ्चालिका ३ । इति भरतः ॥ शालभञ्जिका ४ । इति हेमचन्द्रः ॥ पाञ्चाली ५ शालभञ्जिका ६ । इति जटाधरः ॥ (रीतिविशेषः । तल्लक्षणं यथा, साहित्यदर्पणे । ६ । ५ ।

“—वर्णैः श्रेष्ठैः पुनर्द्वयोः ।

समस्तपञ्चवपदो नव्यः पाञ्चालिका सता ॥”)

पाञ्चाली, स्त्री, (पञ्चभिर्वर्णैरलतीति । अल + अच् । गौरादित्वात् ङीप् ।) पाञ्चालिका । (यथा, देवीभागवते । ४ । १६ । ४ ।

“यन्माया मोहितश्चाहं सदावर्त्ते परात्मनः । परवान् दासपाञ्चाली मायिकस्य यथा वशे ॥”)

(पाञ्चाले भवा । पाञ्चाल + अण् । स्त्रियां ङीप् ।) पाण्डवपत्नी । तत्पर्यायः । कृष्णा २ पाण्डु-शर्मिला ३ पाण्डवी ४ द्रौपदी ५ याज्ञसेनी ६ वेदिजा ७ । इति जटाधरः ॥ सैरन्वी = नित्य-यौवना ८ । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, महा-भारते । १ । १६८ । ४१ ।

“कुमारी चापि पाञ्चाली वेदीमध्यातु ससु-स्थिता ॥”

अस्य जन्मादिविवरणं द्रौपदीशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ रीतिविशेषः । पाञ्चालानां प्रियत्वादेवास्या-स्तथात्वम् । यथा, साहित्यदर्पणे । ६ । २ ।

“वेदमौ चाय गौड़ी च पाञ्चाली लाटिका तथा ॥”

एतल्लक्षणं यदाह भोजः । “समस्तपञ्चवपदामौलः कान्तिसमन्वितम् । मधुरां सुकुमाराश्च पाञ्चालीं कवयो विदुः ॥”)

पाट, क, (पाटयति कार्यान्तरप्रेरेणात् पूर्व-कार्यं ह्रियतीति । पट + णिच् + क्तिप् ।) सम्बो-धनम् । इत्यमरः । ३ । ४ । ७ ॥

पाटकः, पुं, (पाटयति दीप्यतीति । पाटि + क्तुल् ।) महाकिष्कुः । कटकान्तरम् । वाद्यम् । अस्त्रादिचालनम् । मूलद्रव्यापचयः । रोधः । इति मेदिनी ॥ यामैकदेशः । इति हेमचन्द्रः ॥ (पाटयति क्षिण्यतीति । ह्रिदके । भेदके, चि । यथा, हरिवंशे । १७१ । १४ ।

“अहं तमो घनीभूतमहमेव च पाटकः ॥”) पाटचरः, पुं, (पाटयन् हिन्दुन् चरतीति । चर + पचाद्यच् । एषोदरादित्वात् साधुः ।) चौरः । इत्यमरः ॥ (यथा, प्रद्युम्नविजये । ७ अङ्के ।

“मन्तिन् । कुलिङ्गाश्चैविकलं किलेतस्य पाप-पाटचरस्य ॥”)

पाटनं, स्त्री, (पट + णिच् + भावे क्युट् ।) ह्रिद-नम् । यथा,—

“अस्त्रिभङ्गं गवां कृत्वा काङ्गूलच्छेदनं तथा । पाटने कर्णशङ्काणां मासाहं नु प्रवान् पिबेत् ॥”

इति प्रायश्चित्ततत्त्वे यमः ॥

पाटलं, स्त्री, (पाटली वर्णोऽस्यास्तीति । पाटल + अश्रं आदित्वाद्यच् ।) पाटलीपुष्पम् । इत्यमरः ॥ गोलावाण्युष्पमिति केचित् ॥ (यथा, भागवते । ४ । ६ । १४ ।

“पाटलाशोकवकुलेः कुन्दैः कुरुवकैरपि ॥” पाटलेति केचित् ॥)

पाटलः, पुं, (पाटयतीति । पट + णिच् + वृधादि-त्वात् कलच् ।) श्वेतरक्तवर्णः । गोलाविरङ्ग इति भाषा । आशुधान्यम् । इत्यमरः ॥ अस्य गुणाः । अत्युष्णत्वम् । बह्वनिष्पन्धित्वम् । विदोष-कारित्वम् । इति राजवल्लभः ॥ तद्वर्णयुक्ते, चि ॥ (यथा, रघौ । २ । २६ ।

“स पाटलायां गवि तस्मिन्वांसं धनुर्धरः केशरिणं ददर्श ।

अध्विलकायामिव धातुमर्त्या

लोभदमं सातुमतः प्रफुल्लम् ॥”)

पाटलद्वयः, पुं, (पाटलस्य पाटलपुष्पस्य द्वयोः टलः । यद्वा, पाटली द्वयः इति नित्यकर्म-धारयः ।) पुष्पागटश्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

पाटला, स्त्री, (पाटलो वर्णोऽस्यस्याः । पाटल-वर्णत्वादेवास्यास्तथात्वम् ।) दुर्गा । यथा,—

“अपणानिकपण्या च पाटला पाटलावती ॥”

इति तन्त्रसारे तस्याः श्रुतनामस्तीत्यम् ॥

पुष्पटलविशेषः । पाटल इति भाषा ॥ तत्-पर्यायः । पाटलिः २ अमोघा ३ काचस्थाली ४ फलेरुद्धा ५ कृष्णटलता ६ कुवेराक्षी ७ । इत्यमरः ॥ तान्द्रपुष्पी = कुम्भिका ८ सुपुष्पिका ९ वसन्तद्वती ११ स्थाली १२ स्थिरगन्धा १३ अम्बवासी १४ कालटलनी १५ । इति राज-निर्घण्टः ॥ मधुद्वती १६ कालास्थली १७ अलि-वल्लभा १८ । इति भावप्रकाशः ॥ कामद्वती १९ कुम्भी २० तोयाधिवासिनी २१ । इति रत्न-माला ॥ अस्या गुणाः । तिक्तत्वम् । कटुत्वम् । उष्णत्वम् । कफघ्नातृशोफाभानवमिन्वांसघ्नि-

पातनाशित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ तुष-रत्वम् । अत्युष्णत्वम् । दोषत्रयारुचिह्निका-टलानाशित्वम् । तत्पुष्पगुणाः । कषायत्वम् । मधुरत्वम् । हिमलम् । क्षौद्रत्वम् । कफाश-नाशित्वम् । तत्फलगुणाः । पिताक्षिसारदाह-नाशित्वम् । हिकासपित्तकारित्वम् । इति भावप्रकाशः ॥ * तदुत्पत्तिर्यथा,—

“गते ब्रह्मणि सर्वोऽपि तपः संहृत्य तं तदा । लिङ्गं चित्रवने रुद्रां प्रतिष्ठाप्य चचार ह ॥

विचरन्तं तदा भूयो मदेशं कुसुमायुधः । आरात् स्थित्वायतो घनौ सन्तापयितुमुद्यतः ॥

ततस्तमयतो दृष्ट्वा क्रोधाभातदृशा हरः । स्मरमालोक्यामास शिखायाचरणान्तिकम् ॥

आलोकितस्त्रिनेत्रेण सदनो द्युतिमानपि । प्रादह्यत तदा ब्रह्मन् प्रादादारभ्य कंचवत् ॥

प्रदह्यमानो चरन्तौ दृष्ट्वासौ कुसुमायुधः । उत्सर्जनं ध्रुवः श्रेष्ठं तत्कृत्वामाघ पञ्चधा ॥

यदासीन्मुष्टिवन्धस्तु रक्तपट्टो महाप्रभः । स चम्पकतरुर्जातः खगमन्धाटो गुणालतिः ॥

नाहस्थानं शुभाकारं यदासीद्ब्रह्मभितम् । तज्जातं केशरारण्यं वकुलं नामतो नगैः ॥

या च कोटी शुभा आसीदिन्द्रनीलविभूषिता । जाता सा पाटला रम्या भृङ्गराजिभिभूषिता ॥”

इति कामने ६ अध्यायः ॥

रक्तलोभः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

पाटलापुष्पसन्निभं, स्त्री, (पाटलापुष्पस्य सन्निभा सादृश्यं, यत्र ।) पद्मकाष्ठम् । इति राज-निर्घण्टः ॥

पाटलिः, स्त्री, (पाटि + भावे घञ् । पाटो दीप्तिः लातीति । ला + “अच् इः ।” उणां ४ । १२८ । इति इः । पाटलिपुष्पाणां अतिमुश्रीकतापे वास्या तथात्वम् ।) पाटलापुष्पद्वयः । इत्यमरः ॥